

Děti Afriky

AFRICKÝ ZPRAVODAJ

03/2023

Daniel Gidungure, podporovaný student, absolvent základní školy LEA a střední školy Dongobesh Secondary School

Můj životní příběh

Autor: Daniel Gidungure, překlad: Karel Zientek

Drazí přátelé,

jmenuji se Daniel Gidungure. Nyní je mi 22 let a v loňském roce jsem ukončil střední školu v Dongobeshi.

Děkuji Pánu Bohu za dobré výsledky v závěrečných státních zkouškách a jsem si vědom toho, že to nebyla moje statečnost ani výsledek toho, že jsem borec, ale dar, který mi dal Pán Bůh. Jsem mu vděčný za všechno a věřím, že mi i nadále bude ukazovat cestu tam, kde není žádná cesta a otevře dveře tam,

kde žádné dveře nejsou. Usiluji o to, aby On měl v mém životě tu nejvyšší prioritu.

Narodil jsem se 2. února 2001. Chtěl bych poděkovat svým rodičům za jejich péči o mě, a ačkoliv ekonomicky nic neměli, snažili se udělat pro mě i mé sourozence jen to nejlepší. Bylo nás v rodině sedm dětí, rodiče a děda. Všichni členové naší rodiny byli nevzdělaní, a tudíž i negramotní.

Moje rodina byla a je velmi chudá jako ostatně i jiné rodiny v okolí. V naší rodině jsem se narodil jako třetí dítě a můj mladší bratr, který také studuje, je čtvrtý narozený, takže starší bratři nikdy nechodili do školy a teď vzhledem k jejich věku, je už na to pozdě. Vzhledem k povaze oblasti, kde jsem vyrůstal, byli lidé v naší společnosti vždy jen lovci a sběrači.

V naší vesnici není prakticky nikdo, kdo by měl, byť jen malé vzdělání. Někdy trpíme hladem, protože jsme odkázáni pouze na úrodu obilovin v závislosti na ročním období. Co vyděláme, je jen na živobytí a často to nestačí. V naší vesnici se nejvíce potravin připravuje z širokové mouky, protože tyto rostliny dobře rostou v oblastech s příliš horkými klimatickými podmínkami jako u nás doma v oblasti Yaedachini. Jídlo, které se vaří z širokové mouky, je jako když konzumujete písek, ale my jsme vděční i za toto jídlo.

V Yaedachini mnoho dětí čelí mnoha problémům při studiu. Jsou to zejména ekonomické problémy a rodinné problémy, ale také vzdálenost školy.

Když mi bylo tak asi 9 let, pomáhal jsem rodičům vykonávat některé domácí práce – jako například pást kozy.

Potřebovali mě doma jako pracovní sílu, ale můj mladší bratr tehdy začal chodit do školy a moji rodiče začali chápat důležitost studia.

Cítil jsem velkou bolest, že jsem nedostal tu příležitost chodit do školy, ale modlil jsem se k Bohu, že kdybych tuto příležitost mohl získat prostřednictvím svého mladšího bratra, mohl bych ji efektivně využít.

A nyní pár slov na vysvětlenou k mému mladšímu bráchrvi. Moje máma v naší rodině byla ta, která bojovala o to, aby můj mladší bratr mohl chodit do školy, a za to i dnes pro ni vyprošuji požehnání od Boha. Přišel den, který byl pro mou mámu a členy mé rodiny den plný naděje. Máma dostala informaci, že můj mladší bratr by mohl chodit do školy. Dostala ji od mé tety, která se jmenuje Debora, která byla známá především svou evangelizační činností a byla ve spojení s ředitelem školy panem Martinem Tango. Od něho získala informaci, že v neděli budou v kostele hosté, a řekla mým rodičům, aby přivedli dítě, které bylo ve věku, kdy už může chodit do školy. A tak mého mladšího bratra vzali na bohoslužby a já zůstal doma. Byl jsem doma a modlil jsem se k Bohu, že mému mladšímu bratru dal šanci jít do školy, aby dal stejnou příležitost i mě a věřil jsem, že to Bůh udělá. V té době už jsem nebyl ve věku, kdy děti začínají chodit do školy. Cítil jsem se také zodpovědný, abych pomáhal svým rodičům, a to cítím i dnes.

A Pán Bůh vyslyšel mé modlitby velmi zvláštním způsobem. Můj mladší bratr potřeboval komunikovat s panem Martinem Tango, ale znal pouze jazyk naší matky (barbaigh) a já jsem uměl téměř dva jazyky, náš mateřský jazyk barbaigh a irácký jazyk, který byl vhodný pro komunikaci s panem Martinem Tango. Nejprve Bůh odpověděl na mou modlitbu, aby můj mladší bratr mohl komunikovat s panem Martinem Tango.

Od této chvíle to bylo jako Boží zázrak, protože jsem byl najednou v roli toho, kdo odstraní jazykovou bariéru mezi mým mladším bratrem a panem Martinem Tango a dalšími lidmi v okolí školy.

Tak to byla pro mě zlatá šance a odpověď na moje modlitby. Rodiče mě informovali, že budu chodit do školy jako překladatel mého mladšího bratra a já odpověděl „Ano“. A pak mi řekli, abych byl připraven začít chodit do školy kterýkoli den.

A tak jsem chodil se svým mladším bratrem do školy, chodil jsem s ním, kamkoli šel, takže když něco potřeboval, mohl jsem mu pomoci, a to i v hodinách, které jsem navštěvoval, abych mu překládal. A tak jsem se také učil, co učitel vysvětloval, protože jsem překládal svému mladšímu bratrovi. Byl jsem velmi rychlý a přesný a začal jsem fungovat jako překladatel ve škole. Po čase můj mladší bratr už neměl problém s jazykem, nepotřeboval překladatele a já jsem začal fungovat jako překladatel ve škole v Dongobeshi s názvem LEA PRE & PRIMARY ENGLISH MEDIUM SCHOOL.

Když jsme nastoupili s bratrem do školy, byli jsme v péči pana Martina Tanga a dalších lidí, kteří s námi bydleli jako naši opatrovníci. Velmi děkuji Bohu za milost, kterou mě a mému mladšímu bratrovi dal, za tuto příležitost.

Poté, co můj mladší bratr porozuměl používanému jazyku, tak mi učitelé LEA SCHOOL řekli, že bych mohl zůstat a pokračovat ve studiu. Neumím říct, jak jsem byl šťastný, informoval jsem své rodiče, že pokračuji ve studiu. Když to viděl můj opatrovník pan Martin Tango, rozhodl se najít pro mě sponzora a uspěl. Děkuji svému opatrovníkovi a mému sponzorovi (rodina Brchaňů) za jejich laskavost, kterou mi projevili, že byli připraveni mě podpořit! Ať vám Pán Bůh žehná po Váš celý dlouhý život na tomto světě!

Základní vzdělání jsem zahájil v roce 2012 a dokončil v roce 2018, když mi bylo sedmnáct let. V národní zkoušce jsem uspěl dobře. Ve výsledcích primárních národních zkoušek jsem získal známku „A“, což mi dalo možnost dál pokračovat ve studiu na střední škole Dongobesh. Zde jsem studoval od roku 2019 až do roku 2022, kdy jsem studium úspěšně ukončil. Během celého studia na střední škole jsem pomáhal svému opatrovníkovi a bylo to jako součást mého studia, kdy jsem pomáhal vést různé školní projekty, jako jsou projekt slepičí farmy a školní zahrady. Můj opatrovník pan Martin Tango poděkoval mně i některým mým přátelům za práci, kterou jsme dělali. Na školní zahradě jsme pěstovali různé druhy zeleniny pro školu.

Děkuji moc všem, co jste mi pomohli, ať jste kdekoliv! Kéž vám Bůh všem žehná a máte dlouhý a krásný život na tomto světě.

Také chci říct, že nevěřím na zlatou náhodu. Pán Bůh viděl můj velký zármutek a velké přání mého srdce a odpověděl tak zvláštním způsobem.

Chci jen z vlastní zkušenosti potvrdit, že u Boha je vše možné, dokonce i tam, kde my lidé nevidíme žádné řešení.

Programy LEA SCHOOL mě velmi motivují, protože LEA není jen místo ke studiu, ale je to místo, které poskytuje různé služby, jako jsou duchovní služby, studium dalších předmětů, sportovní vyžití, hry a získávání životních dovedností. Vše je velmi povzbuzující a motivující jak pro děti, tak i pro jejich rodiče. Možná se Vám to bude zdát příliš odvážné, ale mám sen - stát se hlavou našeho státu, být prezidentem naší země Tanzanie! Bůh mi ukáže cestu! Modlete se za mě!

LEA SCHOOL je také místo, kde se setkávají různí lidé, kteří mají různé

přátelé, dokonce i z Evropy. Mám přátele jako Anka, Denisa, Silvia, Andrew, Daniel, Adam, pastor Klus, jeho žena Šárka a pan Karel Zientek. Proto chci říct všem lidem v mém věku, a dokonce i ostatním lidem v různém věku, že každá šance, kterou máte, je Boží dar. Ujistěte se tedy, že děkujete Bohu za příležitosti a všechny ostatní věci, které Vám Pán Bůh dává.

Chci na závěr ještě jednou poděkovat všem, kteří mě podporovali, hlavně mé sponzorské rodině a panu Martinu Tangovi a všem ostatním, kdo máte srdce pomáhat! Ať vám všem Bůh žehná.

Biblické okénko

Autor: Renáta Rusnioková

"Vždyť Bůh řekl: „Nikdy tě neopustím a nikdy se tě nezřeknu.“ Proto smíme říkat s důvěrou: „Pán při mně stojí, nebudu se bát. Co mi může udělat člověk?“

List Židům 13,5-6

Po dlouhé době jsem se znovu dostala k příběhu o Josefovi (Genesis kap. 37 - 50) a znovu mě ohromilo, jak ke mně dnes promlouvá skoro 3500 let stará historie. Josefa už v mladém věku stíhá jedna katastrofa za druhou. Žárlivost jeho bratrů vyústí v to, že jej prodají do Egypta, kde se dostane jako otrok bez práv a svobody do domu mocného muže. A u této opravdu nemilé situace je napsáno: „S Josefem však byl Hospodin, takže ho provázel zdar...“. A Josefovi vše doslova kvete pod rukama a jeho pán mu svěřuje celý svůj majetek. Pak se ale stane, že je nespravedlivě obviněn a vsazen do vězeňské kobky, kde stráví několik let. A znovu je tu napsáno: „Ale Hospodin byl s ním, rozprostřel nad ním své milosrdenství ...“. A když jeho život ve 110-ti letech končí, může říct, že byl hned po faraonovi nejmocnějším

mužem Egypta, zachránil celý Egypt i svou vlastní rodinu před hladem, usmířil se se svými bratry, a že Bůh tím vším zamýšlel dobro a zachoval naživu četný lid.

My máme někdy představu, že naše víra nás ochrání před životními těžkostmi a všechno bude podle našich představ. Ale tak tomu není. V životě nás potkávají těžké a někdy i zdrcující rány. A kde je tedy Bůh? Pokud Hospodinu důvěřujeme celým srdcem, je tady. S námi uprostřed toho všeho. Rozprostírá nad námi své milosrdenství, má vše pevně ve svých rukou a říká: „Nikdy tě neopustím a nikdy se tě nezřeknu.“ Proto buďme trpěliví, důvěřujeme mu a čekejme. V pravý čas uvidíme dobro, které náš věrně milující Bůh zamýšlí.

Podpora dětí

Autor: Michal Klus

V současnosti podporujeme 283 dětí, studentů a spolupracovníků. Počet podporovaných nám v posledních měsících stagnuje. Přitom v námi podporovaných školách je více než 40 dětí, které čekají na podporu. Pokud byste tedy věděli o někom, kdo by měl zájem dítě podporovat, řekněte jim o našem projektu. Představujeme dvě z dětí čekající na podporu, které najdete na stránkách www.detiafriky.cz

Winner Stephano (10 let)

Winner je žákyní IV. třídy LEA Pre & Primary English Medium School (anglické mateřské a základní školy LEA) nacházející se ve městě Dongobesh (Tanzanie, region Manyara) a jejím velkým snem je stát se učitelkou. Když byly Winner pouhé dva roky, její otec rodinu opustil a její matka zůstala na výchovu i obživu celé rodiny sama. Pracuje jako švadlena. Toto povolání však v Tanzánii spadá do nejnižší platové třídy. Náklady spojené se studiem, stravou, ubytováním a další potřebnou péčí Winner na škole LEA si tak nemůže dovolit. Vzhledem k náročné životní situaci, avšak velkému odhodlání Winner stát se učitelkou, již ředitel dívku do školy přijal. Doufá však, že se brzo najde podporovatel, který výše uvedené náklady bude hradit.

Frenk Bayyo (7 let)

Frenk je žákem předškolního stupně LEA Pre & Primary English Medium School (anglické mateřské a základní školy LEA) nacházející se ve městě Dongobesh (Tanzanie, region Manyara). Otec Frenka rodinu opustil nedlouho po jeho narození a matka tak zůstala na výchovu Frenka a jeho bratra úplně sama. Základní životní potřeby se matka snaží zajistit přivýdělkem získaným pomocnými pracemi na škole LEA (údržba hostelu, praní dětského oblečení, péče o děti). Její kvalitně a zodpovědně odvedená práce je pro chod školy velmi důležitá. Ze svého platu si však studium, stravu a ubytování svých dvou synů na škole LEA nemůže dovolit. Aby tedy nedošlo k odloučení dětí od matky, či matka nepřišla o práci a škola o kvalitního pracovníka, rozhodl se ředitel přijmout do školy oba její syny dočasně bez hrazení těchto nákladů. Doufá však, že se brzo najde podporovatel, který náklady bude moci hradit a pomůže tak Frenkovi k jeho velkému snu stát se učitelem.

Aktuality

Autor: Michal Klus

Už v minulém čísle jsme vás informovali, že v neděli 22. října 2023 od 15.00 plánujeme setkání Africké sny. Jde o výroční setkání připravené pro přátele a podporovatele projektu Děti Afriky. Tentokrát nás nenavštíví přátelé z Tanzanie. Nicméně můžete se těšit na videa a fotografie, povídání těch, kdo Tanzanii navštívili či prezentaci nového projektu našich slovenských přátel. Uslyšíme také písně v podání našich ugandských přátel žijících v Třinci. Takže přijďte a vezměte s sebou další zájemce.

Díky štědré podpoře přátel ze Slovenska absolvoval pastor Zak Malekwa spolu s ředitelem Martinem Tango návštěvu Izraele. Jsme vděční, že měli tuto úžasnou zkušenost a věříme, že to bude přínosem a povzbuzením pro jejich další práci a službu. Děkujeme Pánu Bohu za ochranu, protože se vrátili několik dní před začátkem současných nepokojů.

Vzhledem k tomu, že mnoho studentů už opustilo námi podporované základní a střední školy a začali studovat na školách v různých koutech Tanzanie, došlo na naší straně k nárůstu administrativní zátěže tak, že už to nezvládáme dobrovolnicky. Rozhodli jsme se přijmout placenou posilu, a to Renátu Rusniokovou, která nám na několik hodin týdně bude pomáhat. Nic to nemění na tom, že finance, které posíláte na konkrétní děti ve 100% končí v Tanzanii. Na druhé straně, pokud byste chtěli přispět právě na tyto nově vzniklé mzdové náklady, můžete to učinit s variabilním symbolem 840. Předem děkujeme.

Minule jsme vás informovali o úspěších pěveckých sborů z našich škol. Pěvecký sbor střední školy byl poctěn zpíváním na státních oslavách nezávislosti Tanzanie, které se konaly 14. října. Přítomna byla i tanzanská prezidentka a další významné osobnosti politického života.

DĚTI AFRIKY
REVOLUČNÍ 609, 739 61 TRINEC
TEL.: 773 258 720, 608 744 764
E-MAIL: DETIAFRIKY@SEZNAM.CZ
WEB: WWW.DETIAFRIKY.CZ

ČÍSLO ÚČTU: 2900428976/2010
VARIABILNÍ SYMBOL 800 - OSOBNÍ PODPORA TANZANSKÝCH DĚTÍ A DALŠÍCH OSOB
VARIABILNÍ SYMBOL 810 - PODPORA TANZANSKÝCH EVANGELISTŮ
VARIABILNÍ SYMBOL 820 - PODPORA VÝJEZDŮ DO TANZANIE
VARIABILNÍ SYMBOL 860 - VŠEOBECNÁ PODPORA INVESTIC DO MISIJNÍCH PROJEKTŮ